

Πατριαρχική χοροστασία για την εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου στον φερώνυμο Ναό των Υψωμαθείων

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ.Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε στην Θεία Λειτουργία της εορτής της Αναλήψεως του Κυρίου, την Πέμπτη, 21 Μαΐου 2026, στον πανηγυρίζοντα φερώνυμο Ιερό Ναό των Υψωμαθείων. Εφέτος, η Δεσποτική εορτή συνέπεσε με εκείνη της εορτής των Αγίων Μεγάλου Κωνσταντίνου και της μητρός του Ελένης.

Εκκλησιάστηκαν ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος, επί κεφαλής

ομίλου τελειοφώτων της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού Βοστώνης, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., οι μικροί μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Ίμβρου μαζί με Δασκάλες και Δασκάλους τους, και αρκετοί πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. Τριτεύων κ. Επιφάνιος.

Μετά την Απόλυση, τον Παναγιώτατο προσφώνησε εγκαρδίως ο Σεβ. Μητροπολίτης Σηλυβρίας **κ. Μάξιμος**, Αρχιερατικώς Προϊστάμενος της Περιφέρειας Υψωμαθείων.

Ο Παναγιώτατος, στην αντιφώνησή του αναφέρθηκε στη σημασία του μυστηρίου της Αναλήψεως του Κυρίου και στο διαχρονικά επίκαιρο μήνυμά του.

“Πως όμως μπορεί να βιωθή το μυστήριο της Αναλήψεως του Χριστού στη σημερινή εποχή μας; Ας μη μας ταραάζουν οι μπόρες και οι φουρτούνες και οι στενοχώριες και οι συμφορές, τα πολλαχόθεν ραπίσματα. Αυτά πάντοτε υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν. Η ζωή μας μπορεί να χαρακτηρισθή ως μία Μεγάλη Παρασκευή, η ζωή εν τάφω. Έτσι φαίνεται τουλάχιστον. Ίσως το σήμερα και το απέλπιδο αύριο της ζωής μας να μας οδηγούν στην τραγωδία. Στην τραγωδία της μοναξιάς, του πόνου, της πείνας, της φτώχειας, του πολέμου, του θανάτου.

Όμως, «μη ταρασσέσθω υμών η καρδιά μηδέ δειλιάτω» (Ιωάν. ιδ΄, 27). Υπάρχει ένα άλλο λεπτό σημείο, ένα παρήγορο γεγονός: Η Μεγάλη Παρασκευή προαναγγέλλει την Κυριακή του Πάσχα, της Αναστάσεως. Η Ανάστασις, την Πέμπτη της Αναλήψεως. Η Ανάληψις, μία άλλη Κυριακή, την Κυριακή της Πεντηκοστής. Η δε Πεντηκοστή, την παντοτινή παρουσία του Κυρίου και του Παρακλήτου Πνεύματος στη ζωή μας, μέχρι να έλθη το πλήρωμα των καιρών.”

Και ο Παναγιώτατος είπε στη συνέχεια emphaticά:

“Ο Θεός είναι παρών και αυτήν την κρίσιμη στιγμή. Είναι η ελπίδα μας, η ζωή μας. Δεν υπάρχει τέλος. Υπάρχει αφουγκρασμος του ρήματος του Κυρίου, ότι η Θεία Μυσταγωγία δεν έχει τελειώσει και δεν θα τελειώσει. Αυτή η ελπίδα είναι η πεμπτουσία της ζωής του Ορθοδόξου Ρωμηού στην Πόλιν του σήμερα

εορταζομένου Μεγάλου Κωνσταντίνου. Του Ρωμηού, ο οποίος σηκώνει τον σταυρό του, τον τύπο του οποίου ο Κωνσταντίνος «εν ουρανώ εθεάσατο, και ως ο Παύλος την κλήσιν ουκ εξ ανθρώπων εδέξατο», η δε Αγία Μητήρ αυτού Ελένη τον έβγαλε από τις κατακόμβες και τον ύψωσε και τον έστησε σε περίλαμπρους ναούς. Αυτόν τον Σταυρό σηκώνει και θα σηκώνη ο Ορθόδοξος Ρωμηός, περιμένοντας την ώρα της καταξίωσής του. Η καταξίωσις αυτή είναι η πίστις μας ότι ο Κύριος σήμερα, κατά το Κοντάκιο της εορτής, «ουδαμόθεν χωρίζεται, αλλά μένει αδιάστατος», «βοών τοις αγαπώσιν» αυτόν· «Εγώ ειμι μεθ' υμών, και ουδείς καθ' υμών»!

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Μητροπολίτη Σηλυβρίας, “διά τον ιερόν του ζήλον, την αγάπην και το ανύστακτον ενδιαφέρον του διά τας Κοινότητα και τους Χριστιανούς της Περιφέρειάς Υψωμαθείων, εκ παραλλήλου με τα ποιμαντικά καθήκοντά του στην Ιερά Μητρόπολη Σηλυβρίας και τις άλλες ερευνητικές και συγγραφικές ενασχολήσεις του”. Συνεχάρη, επίσης, τα μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής για το επιτελούμενο έργο. [\[Διαβάστε το πλήρες κείμενο της Πατριαρχικής ομιλίας ΕΔΩ\]](#)

Το μεσημέρι της ίδιας ημέρας, ο Παναγιώτατος παρέθεσε γεύμα στους συμπατριώτες του, τους μικρούς μαθητές της Ίμβρου και στο διδακτικό προσωπικό του Δημοτικού Σχολείου των Αγίων Θεοδώρων, στο οποίο όταν

ήταν παιδί φοίτησε και ο ίδιος, και αμέσως μετά επισκέφθηκε τον εορτάζοντα τα ονομαστήριά του Εξοχ. Πρέσβυ κ. Κωνσταντίνο Κούτρα, Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος στην Πόλη, για να του εκφράσει αυτοπροσώπως τις εγκάρδιες ευχές του.

Το βράδυ ο Παναγιώτατος παρέστη στην αποχαιρετιστήρια δεξίωση του Γενικού Προξένου της Ουκρανίας Εντμ. κ. Roman Nedilskyi, τον οποίο ευχαρίστησε για την συνεργασία τους και του ευχήθηκε καλή επιστροφή στην Ουκρανία και επιτυχίες στα νέα καθήκοντά του στο Κίεβο.

Το απόγευμα της Τετάρτης, ο Παναγιώτατος χοροστάτησε κατά τον Μ.Εσπερινό στον περικαλλή και επιβλητικό πανηγυρίζοντα Ι.Ν.Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης της Κοινότητας Σταυροδρομίου. Στην ομιλία του είπε μεταξύ άλλων:

“Με τη βεβαιότητα, λοιπόν, ότι δεν είμεθα μόνοι, αλλ’ ότι ο εν δόξη αναληφθείς αφ’ ημών εις τους ουρανούς Κύριος παραμένει διαρκώς μαζί μας, ας συνεχίσουμε τον αγώνα της ζωής μας ως Ρωμηοί της Πόλεως ταύτης του Μ. Κωνσταντίνου, με θάρρος, με αγάπη προς πάντας, με ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο, με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό διά πάντα όσα εχαρίσατο υμίν, ακόμη και για τις τυχόν θλίψεις και στενοχωρίες της ζωής. Ο Απόστολος Παύλος μας λέγει, «υμίν εχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το εις αυτόν πιστεύειν, αλλά και το υπέρ αυτού πάσχειν» (Φιλ. α΄, 29). Υπογραμμίζουμε τη λέξι «εχαρίσθη» που σημαίνει ότι και το πάσχειν υπέρ Χριστού είναι χάρις, είναι δωρεά, είναι προνόμιο θείο και ιερό!”

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Μητροπολίτη Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα, Αρχιερατικώς Προϊστάμενο της Περιφέρειας Σταυροδρομίου, “για την άοκνον και ακαταπόνητον διακονίαν του στο τμήμα αυτό της καθ’ ημάς Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως”. Συνεχάρη, επίσης, τον Θεοφιλ. Επίσκοπο Τράλλεων κ. Βενιαμίν και τον ιερό κλήρο της Περιφέρειας “διά την εύορκον διακονίαν των, υπό την εποπτείαν και τας οδηγίας του αγίου Σαράντα Εκκλησιών”. Επαίνεσε δε την Εφορευτική της Μεγαλνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου και τον Πρόεδρό αυτής, Εντιμολ.

Άρχοντα Λαοσυνάκτη της Μ.τ.Χ.Ε. κ. Γεώργιο Παπαλιάρη, “τον θυσιαστικώς εκδαπανωμένο επί έτη πολλά υπέρ των ιερών δικαίων και συμφερόντων της Ομογενείας μας”, για το επιτελούμενο από αυτήν έργο. [[Διαβάστε το πλήρες κείμενο της Πατριαρχικής ομιλίας ΕΔΩ](#)]

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

